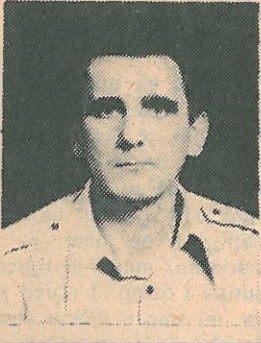

**PIŠETA IN UREJUJETA:
LOJZE KOŠOROK
IN PAVLA GRUDEN**

**PO
SLOVENIJI**
**SREČANJE
"UKTFRNIH OTROK"
V TRBOVLJAH**

TRBOVLJE - 28. maja se je na 7 tradicionalnem srečanju ukradenih otrok Slovenije v Trbovljah zbralo okrog 400 od skupno 450 otrok, kolikor se jih je vrnilo iz nemških prevzgojivnih taborišč po koncu II svetovne vojne.

Udeleženci srečanja so najprej odkrili pri nekdanji "žandarmeriji" v Trbovljah spominsko ploščo 2169 pregrancem, taboriščnikom, talcem in zapornikom iz Trbovelj, ki so tako ali drugače občutili divljenje nemškega nacionalsocializma med II. svetovno vojno.

Na osrednji svečanosti je govoril med drugim dejal: "Svoj delež v herojskem boju naših narodov in posebej našega naroda zoper nemške, italijanske in madžarske naciste in fašiste, ki so leta 1941 obsobili slovenski narod na takošnje in dokončno uničenje, je prispelo tudi nekaj nad 600 slovenskih otrok. Nacisti so jih odtrgali njihovim staršem, jih v prevzgojivnih taboriščih poizkusili germanizirati, ih njih napraviti sobodne janičarje, ki naj bi verno služili ciljem takratne velike Nemčije.

Ti ukradeni otroci so prešli velike preizkušnje. Za svojo upornost in njihov odpor germanizaciji so morali prestajati hude represalije, od gledanja smrti talcev, upeljevanja njihovih tovarištev, od gledanja smrti talcev, upeljevanja njihovih tovarištev in starejših v krematorijih, ali uničevanja ljudi v plinskih celicah, do hudih telesnih in duševnih kazni. Posledice

ravnjanja z njimi v njihovih otroških letih so zaznavne še danes v zrahljanem zdravilju, v zmanjšani delovi in obrambni sposobnosti.

Strahote, nasilje in trpljenje je preživelo 450 slovenskih ukradenih otrok, ki so po osvoboditvi vrnili v domovino, ker se pač nacistom ni posrečilo docela uresničiti njihovega peklenškega cilja".

**"KAMNIČAN"
JE PRISPEL**

LJUBLJANA - 29. maja je po desetih letih z železniške postaje v Kamniku priti Ljubljani zopet odpeljal vlak. V Kamniku je vanj vstopilo 91 potnikov. "Imeli smo nekaj treme, zato je tudi prišlo do nekaj minutne zamude pri odhodu vlaka, ki bi sicer moral odpeljati minuto pred peto uro", je dejal vlakovni odpravnik Stane Novoselič, ki je že od leta 1947 odpravnik vlakov na komniški železniški postaji. Kamničan je v Ljubljano prispel s triminutno zamudo.

**TRAGEDIJA MLADIH
JAMARJEV IZ
KOČEVLJA**

KOČEVLJE - V jami Bilpa 3 v vasi Bilpa ob Kolpi, kakih 35 kilometrov južno od Kočevlja, so 27. maja trije jamarji izgubili življenje, Emila Matka, 23, Kolodvorska 2, Kočevlje, avtomatika Eurotransa iz Ribnice pa je rešila ekipa reševalcev iz trboveljskega rudnika in jamarji Društva za raziskavo jam iz Kočevlja. Smrt treh jamarjev je nastopila zaradi zadržane s plinom CO2 in je to največja tovrstna tragedija v Sloveniji doslej.

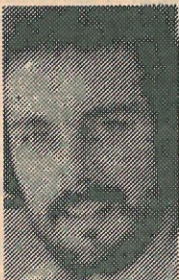
OGLAS

**JESTE LI VIDELI
OVE LJUDE**

JIM

DAVE

ERIC

**AL BOMO VIDELI
SLOVENSKO TELEVIZIJO?**

V avstralskih časopisih čitamo, da ima vlada v načrtu kar precejšnjo denarna sredstva za etnični program na televiziji. Čeprav v je to še dokaj daleč v prihodnosti, Slovenci nočemo biti med zadnjimi.

U Sydneyu je že ustanovljen pripravljajni odbor za slovensko televizijo. Pobudnika za ustanovitev tega odbora sta bila brata Marjan in Toni Tomažin. Ostali člani odbora pa prihajajo iz raznih slovenskih organizacij v Sydneyu in Wollongongu.

Naloga tega odbora naj bi bila pripraviti iz zbrati snov za program in sposobne sodelavce, ki bodo program pripravili, kadar bo prišlo do tega. K sodelovanju smo pritegnili tudi naše filmske podjetje "Emona", ki ima že izkušnje s filmanjem, če že ne s televizijo.

Torej, dragi Slovenci, kdar se zanima za sodelovanje in se čuti sposobnega, da bi lahko pomagal, naj se prijavi predsedniku pripravljajnega odbora Marjanu Tomažinu.

Marta Smuk

**SREBRNI JUBILEJ
GORENJA**

VELENJE - 27. maja je bila v kranju Gorenje velika prireditve od srebrnem jubileju tovarne Gorenje. Že zjutraj so bila tradicionalna tekmovanja kovinarjev velenjske občine v varilstvu, orodjarstvu, rezkalstvu in strugarstvu. Pred tovarno so se zbrali udeleženci avtomobilskega reljaja, pripravili pa so tudi pohod proti vasi Gorenje. Po slavnostnem govoru in krajši slovesnosti so ubeleženci preživeli v znamenju športa, razvedrila in zabave.

**PLOVNA POT
TRŽIČ-GORICA
-LJUBLJANA?**

LJUBLJANA - Predsednik slovenske vlade dr. Anton Vratuša je 29. maja v vili "Podrožnik" sprejel italijansko delegacijo, ki jo je vodil dr. Eugenio Carbone. Italijanski gostje so v Ljubljano prispeli, da bi na zasedanju jugoslovensko-italijanske komisije proučili možnosti za izgradnjo plovne poti Tržič-Gorica-Ljubljana.

**KATALOG ZAHTEV
MANJŠINE**

SLAZBURG-V Salzburgu je bila konferenca solidarnostnih komitejev za pravice manjšin iz Gradca, Salzburga in Celovca ter iniciativne skupine za pravice ma-

njšin na Dunaju.

Konferenca je pokazala, da klic po popolni enakopravnosti narodnih manjšin po sprejetju zakona o narodnih skupinah s pripadajočimi odredbami ni utihnil. Ponovno so na konferenci podprili manjšinski organizaciji, ki zavračata to protimanjšinsko zakonodajo in enoglasno določili, da delo komitejev v prvi vrsti usmerijo na odpravo vseh protimanjšinskih ukrepov vlade in upravnih oblasti.

Obsodili so val procesov proti pripadnikom slovenske manjšine in zahtevali njihovo takojšnjo ukinitve.

Solidarnostni komite je v Salzburgu priredil na salzburški univerzi koncert znanega slovenskega zbora "Danica" iz Št. Vida v Podjuni. Prvo tovrstno prireditve v Salzburgu je zbrano občinstvo navdušeno pozdravilo.

**POMEMBEN DAN ZA
ZEMEJSKE SLOVENCE**

VIDEM-Za Slovence v videmski pokrajini je bil zelo pomemben dan. V Čeneboli v Beneški Sloveniji so uradno odprli zadružno poslopje za obnovo katerega so prispevali večjo vsoto denarja zemejski Slovenci, ki so se odzvali pozivu kolektiva Primorskega dnevnika.

V Ukvah v kanalski dolini pa so istega dne zaključili tretje leto tečaja slovenščine ki ga domači župnik Mario Garjup prireja za osnovnošolske otroke.

**IZ CIKLUSA BESEDA
/ Ciril Zlobec /**

"Glej rozico, kako disi,
in tvoj konjček, hi, in lucka, glej jo!
in tule je tvoj nasek, pi-pi-pi!"
In hecrica v narocju se smeji
in ploska, vzklika, in ko preneham,
mi z rodicami razklepa usta,
z nohti grebe vanj, ce molcim,
in joče se in prosil in se smeje:
V NJIH JE VIDELA RODITI SE BESEDO,
besedo, ki ustvarja rozo v vazi,
ki luc pod stropom ji prizge,
prilepi nasek sred obraza,
in je lepa, ker je barva roze,
in je vesela, kar prezene mrak,
in je boleca, ker te spomni, da obstojas.
V usta sili mi z rodicami
in joče, prosil, z nohti grebe vanje,
osupla prica ustvarjanja besede.
Sejih hoče videti, loviti v dlan,
zelene, rdece, svetle in vesele
in take, ki je bolečina v njih
Lovi jih, stiska jih med prstki,
odmetava, zamenjuje z novimi
in hkrati tudi sama
odpira usteca in z mano ustvarja
/o njena, moja radost/
barvo, vonj, svetlobno, bolečino,
in jaz jo gledam
in z njeno srco si sepecem:
in na zacetku je bila beseda.

KAR PO DOMAČE...

Končno je prišel težko zelen čas, ko se je avstralska vlada javno izjasnila kakšen je njen odnos do Slovenije in istočasno tudi do Jugoslavije. Točno povedeno: Gospod Peacock ne priznava višljenje o pokretu "Svobodna Slovenija", kot je poročano, da je tako izjavil neki član Liberalne stranke v NSW.

"Avstralska vlada nikdar ni priznala nezavisnosti Slovenije od Jugoslavije in njeni tozadevni pogledi so isti kot pogledi na Hrvatsko. Tako je izjavil g. Peacock." Verjetno na veliko zaprepačenje vseh tistih, ki trde, da so Slovenci doma zaslužjen narod.

Ljudem, ki znamo svobodno misliti in stvarnosti, ne samo uradni resnici gledat v oči, slovenski ekstremisti nimajo pravico kaj očitati, niti praviti med nami zgago, a se manj ustvarjati nered in širiti sovražno propagando proti Jugoslaviji. Gospod Urbančič, član Liberalne stranke, ki ga g. Peacock sicer z imenom ne omenja naj si več ne dela skrbi, čes, da zapeljujem narod, kot mi je to nekdanji očital po telefonu. Isto velja tudi za g. Dušana, oziroma gospo Lajovic. Njihovemu nacionalnemu slovenskemu društvu, ne želim ničesar slabega, toda čas je, da jih razkrinkamo kot rušilce slovenske skupnosti v Avstraliji. Gospod senator Lajovic, pa naj si zapiše v razum, da mu ne bi rekla kar po domače, za uho, da bo njegovemu senatorskemu ugledu več škodovalo kot koristilo, če se ima namen mešati v zadeve tega društva.

Tudi naši duhovščini je treba priporočiti, da ljudi, ki se znjimi ne strinjajo, prenehajo blatiti, zmerjati, poniževati in izzivati k nadelnemu besednemu boju po časopisih. To jim je moja zadnja beseda. Želim ostati z njimi v vljudnih odnosih. Kar smo si rekli, se izbrisati ne da. Tudi bi bilo poželjno, da nas prenehajo indirektno obdolževati, da smo tisti, ki smo v prijateljskih stikih z domovino orodje socializma. Privilegij vsakega človeka je, da ima svoje lastno politično mišljenje, da odbija tisto kar se mu nameče in, če tako želi, da se sploh politično ne opredeljuje.

"Trojanski konj", ki ga je g. Urbančič pomagal graditi in takorekoč vtihotapiti v Liberalno stranko Avstralije, bo pač moral stisniti rep med noge in prenehati rezgetati tam kjer je. Saj je g. Urbančič ravno ta njegov konj napravil škodo. "Kdor drugemu jamu koplje, sam vanjo pade", pravi star slovenski pregovor.

Te naše, to je "slovenske argentinske mravlje", ki jih je g. Urbančič v "trojanskem konju" podtaknil Liberalni stranki v NSW-u, verjetno delujejo tako kot pač delujejo, po navdilih "slovenske vlade v exilu" v Argentini. Naj ne mislijo, da jim bo Liberalna stranka v Avstraliji dovelila, da si grade tukaj svoje jezna mravljišča.

Tukaj naj se dotaknem ustanove, ki se imenuje Ethnic Community Council.

Eden njenih pridruženih članov je slovenski odvetnik v Avstraliji, g. Vladimir Menart. Koga on tam predstavlja?

Argentinske Slovence ali samega sebe? Tiste avstralske slovenske skupnosti, ki želi prijateljskih stikov z domovino, prav gotovo ne. Pridružil se je pač tistim članom v ECC ki smatrajo, da so zastopniki interesov "zaslužjenih narodov" za železno zaveso. Kaj je on do danes kot pridružen član tega koncila sploh storil za Slovence v Avstraliji???

Kot neprijatelj Jugoslavije ne more storiti ničesar.

Pred seboj imam pregled dela te ustanove, ki se je takorekoč sama postavila na vodstvo etničnih skupin v Avstraliji, smatrajoč, da je etnični parlament po kategoriji odločitvah oziroma nasvetih in raziskovanjih naj bi Ministerstvo za etnične afere delovalo.

Večina Slovencev v Avstraliji smatra, da kot narodi NE pripadamo zaslužjenim narodom. Večina Slovencev ki so prišli v to zemljo z namenom, da se tu za stalno naselimo ne priznavamo gospoda Menarta kot našega zastopnika v ECC. Človeku, ki zastopa poglede slovenske vlade v exilu v Argentini, ni mesto v Avstralskem etničnem koncilu. Čas je, da to povemo jasno in glasno in da nekaj tudi v tem pogledu ukrenemo.

- Ali je ECC uspel, da zgradi pot slovenščini v redne avstralske šole? NE. Uspej je le g. Menart, da si je pri ECC zgradil stolček s katerega, vsaj za nas Slovence brezpomembno deluje izrečno za interese in obstoj ECC.

V pregledu dejavnosti ECC za leto 1977 nism našla niti eno točko, ki naj bi zadevala interese Jugoslovenov oziroma Slovencev v Avstraliji.

Tukaj ni možnosti, da bi natanko podali delo, ki ga je ECC izvršil? v leto 1977. Vsekakor vam lahko popoldnoma mirne duše povem, da je zelo malo haska od njihovih, tj. članov ECC, "naporov" za dobrobit emigrantov.

Čas je, da emigranti sami ustanovimo novo organizacijsko telo, ne zato, da bi si posamezniki gradili stolčke in se grabili za brezpomembne časti, ampak da bi res delali za potrebe malega človeka, brez političnih predsodkov, katerih je v ECC več kot prveč.

Naši rojaki se vedno žive pod vtisom, da so za tako delo sposobni samo intelektualci. To ni res. Premnogi ministrski predsedniki so se povzpeli na čelo države iz rokodelskih stanov, ne da bi kot potifikati postali nedotakljivi, ampak, da bi skupno a narodom ustvarjali boljše življenske pogoje. Na nas je, da pontifikate v ECC zamenjamo z ljudskimi predstavniki.

Pavla Gruden

OTKLANJAM STRAH

Ako patite od straha, nesaniče i drugih tegoba, obratite se u svako doba sa poverenjem na MARIJU.
TEL. 544-1840

TRIBINA ČITALACA
DJEČAK SA PLAŽE

Dječak, tužan i sam, bos šeta po plaži,
A jutro hladno, jezivost se na njemu draži
Ruke bi u džepove stavio, ali da ih ima
Prošla duga noć, ne pazi na njega zima.

Otvorena usta, tko zna dal' je jučer jeo
Toplije da je malo, iscrpljen bi negdje sjeo
Da suzu pusti koju, da se sjeti majke
Kako mu je nekad pred spavanjem pričala bajke.

kako ga je čuvala brižno u kolibi staroj
Od trske je valjda bila, negdje u dolini maloj
Kako mu je sa ljubavlju sve iz usta dala
Za gladnoću svoju ona nikad nije znala.

Privila ga uz grudi kad je hladno bilo
Toplinu mu dala, samo da mu bude milo
Učila ga da čita, učila ga da piše
Da može nekad u životu sam da prosperiše.

Odjednom, sjeti se dječak jedne crne noći
Kada je majka od bolesti zaklopila oči
Steglo ga u grlu nešto, a srce zakuca jače
Od tuge nije znao šta će, pa počeo da plače.

On je znao šta majčina ljubav znači
On zna da takvu ljubav više nikad neće naći
Ali ne zna šta će ga još u životu snaći
Da prebrodi sve tegobe, on mora biti jači.

Ljubomir Sabadoš
Berala N.S.W.

STARI PSUNJ

Oj planino stari Psunju
slavnoska te polja psuju
što si oš'o na visoko,
pa ti imaš dobro oko
da pogledaš sa visine
na bregove i doline.

Na livade namiguješ
po poljima razgleduješ
a rijekama naređuješ,
koja s' polja ponajbolja,

neka rijeke svoje prave
po poljima nek' poplave.

Neka, neka hvala Bogu
Tei polja ništ' ne mogu
visok da si svatko znade,
šesn'est metri niži od
hiljade.

Živko Dabić
Adelaide

CRNA AVET

Kišni, vjetrovit,
i tužan dan.
Na žici,
obješena za noge
crna avet se njiše.
Bez glave, trupa
i duše.
Na žici, jednog
plačnog dana,
nečije crne
pantalone se suše.

Rade Djurić

DETINJSTVO

Detinjstvo je u krošnji
hoće da se rasprsnje
kroz rešetke sunca
kroz oblak na zemlji
kao svetlosni vulkan.

I ja sam rođen
pa šta ako s tugom
i ja govorim nešto
i ako jezik ne razume
jer ni on bolji nije.

Po očima mu klize zvezde
neba
nad živom rekom
u svetli prah
a srce odzvanja niz puteve,
na drveće na kome misao
sazvrevava,
i mirnim glasom
počinje da peva.

Zoran Brkić

NAŠE KNJIŽEVNO DRUŠTVO

Ovih dana se upravo na-
vršila jedna godina od osni-
vanja književnog društva
"Južnih Slovena" - ili ta-
čnije - jugoslovenskih ise-
ljenika u Australiji. Društvo
je osnovano u Sydney-u u
prvo godinu i tamo će ostati
kao glavna i centralna up-
rava. Za ovu prošlu godinu
dana, naše književno dru-
štvo je postiglo mnogo lepih
uspeha i rezultata. Već duže
vremena se upravo osećala
velika potreba za jednom
ovako, nazovimo je, prosve-
tnom institucijom, koja će
svakako biti od velike kori-
sti, ne samo za odrasle, već
i za našu decu. Zato nije ni
čudo što je ovo književno
društvo postalo popularno
kod naših ljudi, i što se
prijaljuje sve veći broj čla-
nova i prijatelja. Svi oni sa
ponosom govore o njemu i
ljubomorno ga čuvaju, jer
ovo društvo ima za cilj da
oživi i sačuva sva jezična
bogatstva i običaje iz svih
krajeva naše zemlje. Drugi
veliki uspeh ovoga našega
društva je svakako izdava-
nje sopstvenog književnog
lista "Naše Sovo", u kome
specijalno saraduju naši ta-
lenti na peru i članovi dru-
štva širom Australije. Da-
kle, ovo književno društvo
je naše i deo svih nas, i
svaki naš čovek je dobro
došao; bilo da želi na neki
način pomoći i dati podršku
bilo da želi pokušati i pos-
lati neki svoj pismeni prilog
...

U nedelju 11-6-1978,
književno društvo "Južnih
Slovena" u Sydney-u, od-
ržalo je i svoju prvu godi-
šnju skupštinu. Pored ta-
mošnjih članova, skupštini
su prisustvovali i još neki
članovi iz drugih gradova.
Kao specijalni gost, među
nama je bio prisutan i Se-
nator gospodin T. Mulvihill
iz države N.S.W. On je
održao kratak govor, pored
ostalog, zaželeo je društvu
mnogo uspeha i dodao, da
će se založiti kod države da
se ovom društvu - s obzi-
rom na njegovu humanu
delatnost - dodeli izvesna
pomoć i izađe u susret u
vezi potreba za njegov dalji
razvoj. Zatim se prešlo na
izbor nove uprave. Za pre-
dседnika književnog društva
je ponovo izabran gospodin
Rudolf Deželin, dok su u
užu upravu izabrani sledeći:
gospođica Ljiljana Teševska
- sekretar; gospođa Pavla
Gruden - prvi podpredse-
dnik; gospođa Vera Horvat
- drugi podpredsednik; i go-
spodin Dušan Risteovski -
blagajnik. Za glavnog ure-
dnika "Naše Slovo" iza-
bran je gospodin Šime Liva-
ič. Izvršena je i dopuna
uprave a zatim, pod tačkom
"razne", prešlo se na kraću
diskusiju i razmenu mišlje-
nja prisutnih članova. Među
većinom članova vlada miš-
ljenje, da se trebaju izvršiti
male izmene u nazivu dru-
štva. Naime, većina članova
misli da bi svima nama
bolje odgovaralo ako bi dr-
uštvo nosilo ime u smislu:
"Književno Društvo Jugo-
slovenskih Iseljenika u Au-
straliji", umesto "Južnih
Slovena". Ovo će se sva-
kako utvrditi na jednom od
sledećih sastanaka, a zatim i
izvršiti potpuna i zvanična
registracija pod dotičnim
imenom. Kada je skupština
završena, došlo je na rad
jedne prijatno iznenađenje
za sve prisutne. Naime, baš
tada i kao po komandi,
nekoliko članova društva
doneše "odnekud" tek pe-
čeno jagnje sa raznja ... Svi
smo navalili onako po naški
i "dok je vruće", uključu-
jući i Senatora, gospodina
Mulvihill-a, koji se veoma
lako i brzo oklopio u situ-
aciju. I on je bio prijatno
iznenađen, jer očigledno,
posle završetka njihove sk-
upštine, ovako nešto ne
praktikuju ... Pošto smo se
nalazili u prostoriji do gla-
vne ulice, jedan stari i be-
dni čovek zastao je na ula-
zu i tužno nas gledao. Ve-
rovalno je osetio miris ja-
gnetine. Svi smo se sazalili

i pozvali ga unutra. Pored
jednog izgleda, pocepan i
bos, bio je još i invalid,
tako da se uz pomoć dve
štake jedva kretao. Dali
smo mu da se najede i
napije i on nam je bio
zahvalan, mada je izgledao
čutljiv i tužan. I pored sve-
ga, mi smo u njemu gledali
čoveka, jednoga od nas, svi
smo bili isti. Jadan čovek,
učinilo nam se da po nekad
pusti po neku suzu i svaka-
ko samo on zna tragediju i
sudbinu njegovog života.
Mi Jugosloveni se ipak ra-
zlikujemo od svih drugih;
mi znamo takve stvari da
vidimo, da se sažalimo, sp-
remni smo da pomognemo.
Zašto svi nisu kao mi, za-
što? I ova mala zakuska
bila je završena. Razišli smo
se svi veseli i zadovoljni, a
naše književno društvo je
postiglo još jedan veliki us-
peh. Neka mu je sa srećom
...

Živorad Jovanović

**NAJLJEPŠI
DAR**

Tvoje oči su braon
kosa isto takva,
dva rumena obraza
i usta malena slatka.

Kada te vodim za ruku
sretnije majke nema,
srce se topi moje,
jedino najljepše dijete moje.

Došao si u moj život
nakon osam duih ljeta,
presretna sam što postdoh
majka prvog svog djeteta.

S toga, neka svakoj ženi
sunce u tmni svane,
jer najljepši je dar
kad žena majka postane.

Tajiba Cerić

**NEWTOWN TIMBER & HARDWARE
PTY. LTD.****S.MICHALOPOULOS**

84 ENMORE RD.

ENMORE, Phone 51-5914

- * Građevinska i vodoinstalaterska oprema
 - * Razni alati uvezeni iz Evrope
 - * Sve vrste prigodnih poklona
 - * Široki asortiman opreme za kuhinje
- Takođe, prodaja svih vrsta oružja i municije.

SVE ŠTO VAM JE POTREBNO ZA
KUĆU I OKO NJE: Boje, četke,
građevinarska ili stolarska daska, po-
krovni materijal za kuće i dr.
SPECIJALNO: Samo kod nas možete
nabaviti SPECIJALNE ČEPOVE ZA
VINSKU BURAD!

Mnogo godina
svima poznat
Gosp.
MIHALOPOULOS

L Šarić Auto Škola

Nudi Vam povoljne uslove da dobijete
VOZACKU DOZVOLU

Za: Automatik, mijenjac, kamion, kao i semitralju uz vrlo povoljne
uslove i niske cijene. Zainteresovani nazovite na Tel. 606-5246 ili
Pisite na Adresu: P.O. Box 346 Cabramatta N.S.W. Mozete polagati
na Vasem jeziku.

**FOTO
PATRIS
P.L.**

375 KING STR. NEWTOWN
Tel. 513-213, Posle rada 699-7662

ZA NAJKVALITETNIJE VENČANE
ROĐENDANSKE KAO I FOTO-
GRAFIJE SA DRUGIH
SVEČANOSTI

Obratite se i posetite naš Studio u
Newtownu

BESPLATNO POZAJMLJUJEMO
VENČANE I BRAZMIRSKIE
HALJINE

Posetite nas lično ili putem telefona
ugovorite Vašu posetu.

*U Boji ili
*Crno bele